

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการศึกษาทุกระดับชั้น เพราะในการเรียนวิชาใดไม่
ว่าจะเป็นการเรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนล้วนแต่อาศัยการอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้
แทบทั้งสิ้น ความสามารถในการอ่านหรือความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านเป็นปัจจัยสำคัญในอัน
ที่จะก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียน นักเรียนที่สามารถอ่านได้เร็วและจับใจความสำคัญของ
เรื่องที่อ่านโดยอมจะเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ได้ดีกว่า นักเรียนที่อ่านช้าและจับใจความไม่
ได้หรืออ่านผิด และนักเรียนที่ประสบปัญหาในการอ่านมักจะเกิดความเบื่อหน่ายต่อการอ่าน
เป็นเหตุให้ประสบความล้มเหลวในด้านการศึกษาไปด้วย จึงเป็นปัญหาที่ครูในโรงเรียนทั่วไป
มักประสบอยู่เสมอโดยเจตาะในระดับประถมศึกษา ปัญหาอันนี้อาจเนื่องมาจากเรายังไม่สนใจ
ในการประเมินผลความเข้าใจและความก้าวหน้าในการอ่านอย่างสม่ำเสมอ อีกประการ
หนึ่งประเทศไทยยังไม่มีแบบทดสอบการอ่านมาตรฐานที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านโดย
เฉพาะ เหมือนในต่างประเทศที่เขาได้สังเกตเห็นความสำคัญของการอ่านและการประเมินผล
การอ่าน ดังนั้นในขณะที่เรายังไม่มีแบบทดสอบการอ่านมาตรฐาน ก็ควรจะได้มีการประเมิน
ผลการอ่านโดยใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง จะเป็นการช่วยแก้ปัญหาในการอ่านของ
นักเรียนได้วิธีหนึ่ง ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นความสำคัญดังกล่าวนี้ จึงสนใจใคร่จะศึกษาวิธีสร้าง
แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ครูสามารถสร้างได้เอง โดยวิธีการที่สะดวกและมี
ประสิทธิภาพในการวัด

วิธีการวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสนใจได้แก่ "วิธีการโคลซ" (Cloze
Procedure) ซึ่งเทเลอร์¹ (Taylor) เป็นผู้คิดค้นในปี ค.ศ. 1953 เพื่อให้ประเมิน

¹Wilson L. Taylor, "Cloze Procedure": A New Tool for Measuring
Readability," *Journalism Quarterly*, 30(1953), pp. 415-433.

ประสิทธิภาพของการสื่อสารซึ่งอาจเป็นในรูปการพูดหรือการเขียน เทเลอร์คิดแปลงคำว่า "โคลซ" มาจากคำว่า "โคลเซอ" (Closure) ตามทฤษฎีของจิตวิทยาเกสทอลท์ (Gestalt Psychology) ซึ่งมีใจความว่า "คนมีแนวโน้มที่จะมองเห็นความไม่สมบูรณ์ของภาพที่เราคุ้นเคยให้สมบูรณ์ขึ้น โดยเราช่วยต่อเติมส่วนที่หายไปขึ้นในมโนภาพ" เช่น การที่เรามองเห็นวงกลมที่ขาดตอนเป็นวงกลมที่สมบูรณ์ ก็เพราะเราคุ้นเคยกับรูปร่างของวงกลม ในทำนองเดียวกันเมื่อเราเห็นข้อความที่ไม่สมบูรณ์ เช่น จง.....กันรักษา.....สะอาด เราก็สามารถเติมคำลงในข้อความเหล่านี้ให้สมบูรณ์ได้ทันที เป็น จง.ช่วย...กันรักษา.ความ...สะอาด การที่เราสามารถเติมคำใดถูกต้องโดยอัตโนมัติ นั้นเป็นเพราะเราได้เห็นหรือได้ฟังข้อความนี้เป็นประจำจนเกิดความคุ้นเคย

เทเลอร์จึงได้นำหลักอันนี้มาประยุกต์กับการใช้ภาษา โดยสร้างแบบทดสอบให้ผู้อ่านเติมคำลงในช่องว่างในข้อความที่อ่าน ช่องว่างนั้นเกิดจากการตัดคำ ถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำลงในช่องว่างได้ตรงกับคำเดิมหรือความหมายเดิม แสดงว่าผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ทั้งนี้เพราะการที่ผู้อ่านจะเติมคำใดถูกต้องนั้นนอกจากจะเข้าใจความหมายของคำที่จะเติมลักษณะและแบบแผนของภาษาแล้ว ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของข้อความที่ตัดคำนั้นทั้งหมดด้วย จึงจะสามารถเติมคำใดถูกต้องและสอดคล้องกับข้อความนั้น นอกจากนี้การเติมคำใน "วิธีโคลซ" ยังขึ้นกับความรู้ ความเคยชิน และประสบการณ์ของแต่ละคนที่มีต่อคำที่เขาใช้เติมด้วย และอีกประการหนึ่งช่องว่างที่ให้เติมนั้นก็ขึ้นอยู่กับระบอบที่สำคัญในการทำนัยก็คือถ้าช่องว่างใดมีข้อความประกอบเป็นเชิงบังคับบอกล่วงหน้าให้ทราบว่า คำที่ตามมาควรจะเป็นคำอะไรโดยมีข้อความซ้ำซ้อนมาก่อน ช่องว่างนั้นจะช่วยให้ผู้อ่านเติมคำได้สะดวกและถูกต้อง

จากผลการวิจัยหลายครั้ง เทเลอร์² สรุปว่า "วิธีการโคลซ" ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับแบบทดสอบการอ่านมาตรฐาน และแบบทดสอบ

²Ibid.

ความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ เช่นเดียวกับ บอร์มัท³ (Bormuth) ผู้ซึ่งได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ "วิธีการโคลซ" วัดความเข้าใจในการอ่านได้กล่าววว่า "วิธีการโคลซ" ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านได้ เช่นเดียวกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ และคะแนนจากแบบทดสอบโคลซใช้เป็นเกณฑ์ทำนายความสามารถในการอ่านได้ นอกจากนี้วิธีการสร้างแบบทดสอบโคลซยังสะดวกกว่าการสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ ทั้งนี้เพราะในการสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบนั้น จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการสร้างแบบทดสอบและต้องใช้คำถามเป็นจำนวนมาก จึงจะสามารถวัดได้อย่างเที่ยงตรง

นอกจากจะมีการใช้ "วิธีการโคลซ" ในภาษาอังกฤษแล้ว เทเลอร์⁴ ยังได้ทดลองใช้ "วิธีการโคลซ" ในภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาเกาหลี และพบว่า "วิธีการโคลซ" สามารถใช้ในภาษาเกาหลีได้เช่นเดียวกัน

สำหรับภาษาไทย ดวงเดือน ศาสตราจารย์⁵ ได้นำ "วิธีการโคลซ" มาสร้างเป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านในเด็กระดับประถมศึกษาพบว่า "วิธีการโคลซ" สามารถใช้วัดความเข้าใจในการอ่านในภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่า "วิธีการโคลซ" ควรจะใช้วัดความเข้าใจในการอ่านในภาษาไทยได้ และเนื่องจากมีการวิจัยในเรื่องนี้น้อยมาก ผู้วิจัยจึงได้ทดลองนำ "วิธีการโคลซ" มาสร้างเป็นแบบทดสอบสำหรับวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย แล้วเปรียบเทียบกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ เพื่อศึกษาว่าแบบทดสอบ

³ John R. Bormuth, "Comparable Cloze and Multiple-Choice Comprehension Test Scores," Journal of Reading, Dec. (1969), pp. 291 - 299.

⁴ Wilson L. Taylor, "Recent developments in the use of "Cloze procedure," Journalism Quarterly, 33(1965), pp. 42 - 48.

⁵ ดวงเดือน ศาสตราจารย์, "การศึกษาเปรียบเทียบเด็กไทยเชื้อชาติไทย กับเด็กไทยเชื้อชาติจีน เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่าน กับการรับรู้ทางสายตา และแบบการคิดให้เหตุผล ตามหลักอนุรักษของเพียเจต์ ในระดับชั้น ป.1 - ป.5," วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515.

ที่ใช้ "วิธีการ โคลซ" จะสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านแทนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบได้หรือไม่ ถ้าผลการวิจัยพบว่าแบบทดสอบทั้งสองชนิดใช้แทนกันได้ เราก็จะสามารถสร้างแบบทดสอบโคลซวัดความเข้าใจในการอ่านแทนแบบทดสอบแบบเลือกตอบซึ่งสร้างยากกว่า และจะเป็นแนวทางให้ครูสามารถสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านได้เองโดยมีวิธีการสร้างที่สะดวกและมีประสิทธิภาพในการวัด เพื่อนำไปใช้ในการประเมินผลการอ่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการสอนอ่านโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา และยังมีประโยชน์ในการสอนวิชาอื่น ๆ โดยครูสามารถใช้ "วิธีการ โคลซ" วัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในเนื้อหาของวิชานั้น ๆ เพื่อตรวจสอบว่าแบบเรียนนั้นจะมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่ นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้จะช่วยเป็นแนวทางในการศึกษาด้านการวัดความเข้าใจในการอ่าน ตลอดจนนำวิชาจิตวิทยามาประยุกต์ในการอ่าน

การวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

หลังจากที่เทเลอร์⁶ ได้คิด "วิธีการ โคลซ" ขึ้นใน ค.ศ. 1953 ต่อมาเขาได้ทดลองใช้ "วิธีการ โคลซ" วัดความเข้าใจในการอ่าน เขาให้เหตุผลว่าถ้าผู้อ่านมีความเข้าใจในเรื่องราวที่อ่าน เขาควรจะมีความสามารถในการเติมคำในแบบทดสอบโคลซได้ถูกต้อง เพราะการที่ผู้อ่านจะสามารถเติมคำได้ถูกนั้น ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน และสามารถทำนายได้ว่าคำที่หายไปเป็นคำอะไร เทเลอร์ได้ทำการทดลองโดยการสร้างแบบทดสอบโคลซ และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ จากบทความเกี่ยวกับเทคนิคการบิน แล้วนำไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างที่กำลังฝึกงานที่ฐานบินแซมพสัน (Sampson Air Force Base, N.Y.) การทดสอบแบ่งออกเป็นสองครั้ง คือ ครั้งแรกให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบแล้วเว้นระยะ 1 สัปดาห์ จึงทำการทดสอบครั้งที่สองโดยนำเนื้อเรื่องที่สร้างแบบทดสอบทั้งสองชนิดนี้ไปให้กลุ่มตัวอย่างอ่าน แล้วให้ทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ

⁶Taylor, loc. cit.

และแบบทดสอบโคลซท์นที่ ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบทั้งสองชนิดในการทดสอบครั้งแรกเท่ากับ .70 และในการทดสอบครั้งหลังเท่ากับ .80 และเมื่อหาความสัมพันธ์ของคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบในการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังพบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .83 และความสัมพันธ์ของคะแนนแบบทดสอบโคลซท์น ในการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลังมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .88 จะเห็นว่าแบบทดสอบโคลซท์นมีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบสูง ซึ่งแสดงให้เห็นความเที่ยงตรง (Concurrent validity) ของแบบทดสอบโคลซท์น เทเลอร์สรุปว่าแบบทดสอบโคลซท์นสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้เช่นเดียวกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ

เทเลอร์⁷ ยังได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีตัดคำในแบบทดสอบโคลซท์น โดยได้เปรียบเทียบการตัดคำทุกคำที่ 5 ถึงที่ 10 ผลปรากฏว่าการตัดคำในช่วงต่าง ๆ นี้ ใช้วัดความเข้าใจในการอ่านได้ไม่แตกต่างกัน

บอร์มัท⁸ (Bormuth) ได้ทำการวิจัยในปี 1967 เกี่ยวกับการวัดความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบโคลซท์น เขาสร้างแบบทดสอบโคลซท์นขึ้นจำนวน 9 ชุด โดยการตัดตอนข้อความมาจากวารสารคดี ประวัติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์มาตอนละประมาณ 275 คำ และใช้วิธีตัดคำทุกคำที่ 5 การให้คะแนนแบบทดสอบโคลซท์นให้เฉพาะคำที่เติมได้ตรงกับคำเติม แล้วสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบจากข้อความที่เขาส่งแบบทดสอบโคลซท์น นำแบบทดสอบโคลซท์นไปทดสอบนักเรียนเกรด 4 และ 5 จำนวน 100 คน โดยไม่จำกัดเวลา เว้นระยะ 3 วันนำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบไปสอบกลุ่มตัวอย่างเดิม โดยให้อ่านเนื้อเรื่องที่เขาส่งแบบทดสอบก่อนแล้ว จึงให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านในแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบโดยห้ามย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องอีก แล้ววิเคราะห์คะแนนโดยนำคะแนนรวมจากแบบทดสอบโคลซท์นและแบบทดสอบแบบเลือกตอบมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson Product

⁷Taylor, op. cit., pp. 421 - 422.

⁸Bormuth, loc. cit.

Moment Correlation Coefficient) ได้เท่ากับ .946. จะเห็นว่าแบบทดสอบทั้งสองชนิดมีความสัมพันธ์กันสูง ดังนั้นแบบทดสอบโคลซสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้เช่นเดียวกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ ต่อมาแรงกินและคัลเฮน⁹(Rankin and Culhane) ได้ทำการวิจัยเพื่อทดสอบผลการวิจัยของบอร์มัท - โดยใช้กระบวนการวิจัยเช่นเดียวกัน เขาสร้างแบบทดสอบโคลซและแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ จากข้อความในหนังสือเอนไซโคลปีเดีย (World Book Encyclopedia) โดยตัดข้อความมาตอนละประมาณ 275 คำ และใช้วิธีตัดคำทุกคำที่ 5 ประโยคต้นและประโยคสุดท้ายของแต่ละตอนคงเหลือไว้ไม่ตัดคำ นำแบบทดสอบโคลซไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนเกรด 5 แล้ววันต่อมาให้ทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ โดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านเนื้อเรื่องก่อนแล้วจึงตอบคำถามและทวนย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องอีก หลังจากวิเคราะห์ข้อมูลแล้วพบว่าแบบทดสอบทั้งสองชนิดมีความสัมพันธ์เท่ากับ .68 แรงกินสรุปว่า แบบทดสอบโคลซที่สร้างขึ้นสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้เช่นเดียวกับแบบทดสอบแบบเลือกตอบ และผลการวิจัยครั้งนี้สนับสนุนการวิจัยของบอร์มัท

กรอฟอร์ด¹⁰ (Grawford) ได้ทดลองใช้ "วิธีการโคลซ" วัดความเข้าใจในการอ่านของเด็กระดับประถมศึกษา เขาใช้แบบทดสอบโคลซทดสอบนักเรียนที่กำลังเรียนในเกรด 3 และ 6 คู่กับแบบทดสอบมาตรฐาน 2 ชนิด คือ แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลแสตนฟอร์ดฟอร์ม Y (Stanford Achievement Test Form Y) และแบบทดสอบการอ่านออกเสียงกิลมอร์ ฟอร์ม C (The Gilmore Oral Reading Test Form C) ผลการทดลอง

⁹Earl F. Rankin and Joseph W. Culhane, "Comparable Cloze and Multiple - Choice Comprehension Test Scores," Journal of Reading, Dec. (1969), pp. 193 - 198.

¹⁰Alan Neal Grawford Ed.D., "The Cloze Procedure as a Measure of the Reading Comprehension of Elementary Level Mexican - American and Anglo - American Children," Dissertation Abstracts International, p. 3162 A.

พบว่าคะแนนจากแบบทดสอบโคลซมีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบมาตรฐานทั้งสองชนิดอย่างมีนัยสำคัญ และสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโคลซของทุกกลุ่มสูงกว่า .70. เขาสรุปว่าแบบทดสอบโคลซใช้วัดความเข้าใจในการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้สูง

แม็กลอค¹¹ (McLeod) และคณะนำ "วิธีการโคลซ" ไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อใช้วัดความสามารถในการอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษา โดยให้ชื่อแบบทดสอบนี้ว่าแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบช่องว่าง (GAP Reading Comprehension Test) เขาสร้างแบบทดสอบโคลซจากข้อความในหนังสืออ่านสำหรับเด็กหลาย ๆ เล่ม โดยกำหนดความยากง่ายของแบบทดสอบตั้งแต่ระดับเริ่มหัดอ่านและสูงขึ้นไปตามลำดับ แล้วนำแบบทดสอบโคลซไปสอบกลุ่มตัวอย่างคู่กับแบบทดสอบการอ่านในใจของชอนเนลล์ (Schonell's Silent Reading Test B) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .67 และเมื่อนำไปทดสอบคู่กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านของวัตต์ (Watt's Reading Comprehension Test) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .76 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบที่ใช้ "วิธีการโคลซ" สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้เช่นเดียวกับแบบทดสอบการอ่านมาตรฐานทั้งสองชนิด

เคอร์บี¹² (Kirby) ได้ทดลองใช้แบบทดสอบโคลซประเมินผลความสามารถในการอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษาทั้งชายหญิงจำนวน 178 คน โดยแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มตามระดับสติปัญญาและความสามารถในการอ่าน เขาใช้แบบทดสอบโคลซทดสอบกลุ่มตัวอย่างคู่กับแบบทดสอบการอ่านเกท (The Gate Reading Test) และทดสอบเด็กทีละคนด้วยแบบทดสอบอ่านออกเสียงกิลมอร์ (The Gilmore Oral Reading Test) และแบบทดสอบการอ่านออกเสียงเกรย์ (The Gray Oral Reading Test) ผลการวิเคราะห์คะแนนพบว่าแบบทดสอบโคลซใช้ประเมินความสามารถในการอ่านของเด็กในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับแบบทดสอบมาตรฐานทั้ง 3 ชนิด โดยสามารถแยกความสามารถในการ

¹¹McLeod - Milbrandt - Powell, GAP "Reading Comprehension Test," Manual.

¹²Clara L. Kirby, "Using the Cloze Procedure as a Testing Technique," Reading Diagnosis and Evaluation, 13(1970), pp. 68 -76.

อ่านโคลงตามกลุ่มที่แบ่งไว้

นอกจากนี้ยังมีการนำ "วิธีการโคลง" ไปใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านเช่น บลูมเมอร์¹³ (Bloomer) สร้างแบบฝึกหัดโคลงขึ้น 10 ชุด แล้วให้นักศึกษาฝึกเติมคำในแบบฝึกหัดโคลงจนครบทุกชุด ผลปรากฏว่าผู้ที่ฝึกเติมคำในแบบฝึกหัดโคลง มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และไฟรแมน¹⁴ (Frieman) ใช้ "วิธีการโคลง" ในการฝึกความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนต่างชาติที่มหาวิทยาลัยฟลอริดา โดยให้ฝึกทำแบบฝึกหัดโคลงแล้วตามด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบทุกครั้ง เมื่อทำแบบฝึกหัดโคลงครบทุกชุดแล้ว ปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่า "วิธีการโคลง" นอกจากจะใช้ทดสอบความเข้าใจในการอ่านแล้วยังใช้เป็นแบบฝึกหัดเพื่อช่วยฝึกการอ่านโคลงด้วย

มีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้ "วิธีการโคลง" ในภาษาไทย คือ โอเลอร์¹⁵ (Oller) และคณะได้สร้างแบบทดสอบโคลงภาษาอังกฤษ ภาษาเวียดนาม และภาษาไทย แล้วแปลแบบ

---

¹³Richard H. Bloomer, "The Cloze Procedure as a Remedial Reading Exercise," Journal of Developmental Reading Spring, 5(1962), pp. 173 - 181.

¹⁴Mildred M. Frieman, "The Use of the Cloze Procedure for Improving the Reading Comprehension of Foreign Students at the University of Florida," Dissertation Abstracts, Dec.(1964); pp. 3420 - 3421.

¹⁵John W. Oller, Jr. J. Donald Brown, Ton That Dien, and Victor W. Mason, "Cloze tests in English, Thai and Vietnamese : Native and Non-Native Performance," Language Learning : A Journal of Applied Linguistics, Vol. 22 No.1, June(1972), pp. 1 - 15.

ทดสอบโคลงภาษาอังกฤษเป็นภาษาเวียดนามและภาษาไทย และแปลแบบทดสอบโคลงภาษาเวียดนามและภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ นำไปสอบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนอเมริกัน เวียดนาม และไทย เพื่อศึกษาวิธีเติมคำในแบบทดสอบโคลงของเจ้าของภาษาและชาวต่างประเทศ พบว่าเจ้าของภาษาและชาวต่างประเทศมีวิธีในการเติมคำในแบบทดสอบโคลงแตกต่างกัน และสามารถแปลแบบทดสอบโคลงจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งได้โดยความยากง่ายของแบบทดสอบคงเดิม

ดวงเดือน ศาสตราจารย์¹⁶ ได้นำ "วิธีการโคลง" มาสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 5 โดยสร้างจากนิทานและได้คำนวณหาความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโดยวิธีของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน¹⁷ (Kuder - Richardson) พบว่า ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 5 ค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบมีพิสัยตั้งแต่ .85 ถึง .94 และเมื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านตามลำดับชั้นพบว่าเด็กที่เรียนในชั้นที่สูงกว่ามีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กที่เรียนในชั้นต่ำกว่า ผลที่ได้ตรงกับหลักความจริงที่ว่าความสามารถในการอ่านความเข้าใจในการอ่านของเด็กจะเพิ่มขึ้นเมื่อเด็กเรียนในชั้นที่สูงขึ้น

จากการวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นว่าได้มีการหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบโคลงและแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ ซึ่งสร้างจากข้อความเดียวกัน และสรุปได้ว่าแบบทดสอบทั้งสองชนิดนี้สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้เช่นเดียวกัน และเมื่อทำการวิจัยเปรียบเทียบการเว้นช่วงในการตัดคำของแบบทดสอบโคลง พบว่าการตัดคำทุกคำที่ 5 ถึงคำที่ 10 ไม่มีผลแตกต่างกัน นอกจากนี้แบบทดสอบโคลงยังสามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูงและกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำได้ โดยใช้จำแนกความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่เรียนในชั้นที่สูงกว่าและชั้นที่ต่ำกว่าได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำมาตั้งเป็นสมมุติฐานในการวิจัยครั้งนี้ว่า

¹⁶ ดวงเดือน ศาสตราจารย์, เรื่องเดียวกัน.

¹⁷ George A. Ferguson, Statistical Analysis in Psychology and Education, Mc.Graw-Hill Book Co., New York, 1966, p. 466.

1. คะแนนแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำทุกคำที่ 5 และที่ 8 มีความสัมพันธ์กับคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ และคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียน คะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบมีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนด้วย

2. การวัดความเข้าใจในการอ่านโดยใช้แบบทดสอบโคลซที่เว้นช่วงในการตัดคำต่างกัน คือ ตัดทุกคำที่ 5 และที่ 8 ไม่มีผลแตกต่างกัน

3. แบบทดสอบโคลซสามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่เรียนในระดับที่สูงกว่าและต่ำกว่าได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายทั่วไป

เพื่อศึกษาการใช้ "วิธีการโคลซ" วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร 3 ประเภท คือ

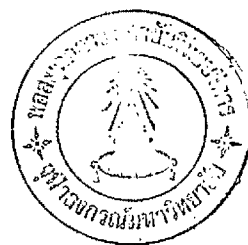
1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบโคลซกับคะแนนจากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ

1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบโคลซกับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียน

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบการวัดความเข้าใจในการอ่านโดย "วิธีการโคลซ" ที่ใช้วิธีตัดคำในช่วงต่างกันคือระหว่างวิธีตัดคำทุกคำที่ 5 และวิธีตัดคำทุกคำที่ 8 ในข้อความ จะมีผลแตกต่างกันหรือไม่

3. เพื่อศึกษาว่า "วิธีการโคลซ" สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่เรียนในชั้นที่สูงกว่าและชั้นที่ต่ำกว่าได้หรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายทั้งชายหญิง จำนวน 207 คน โดยไม่แยกกลุ่มตามเพศ
2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะความเข้าใจในการอ่านเท่านั้น

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ไม่ควบคุมองค์ประกอบบางอย่าง ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน คือ

1. ระดับสติปัญญาของกลุ่มตัวอย่าง
2. สัมฤทธิผลทางการเรียน
3. เพศ
4. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

สมมุติฐานในการวิจัย

1. มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 3 ประเภทดังนี้
  - 1.1 คะแนนแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำทุกคำที่ 5 และที่ 8 มีความสัมพันธ์กับคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ
  - 1.2 คะแนนแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำทุกคำที่ 5 และที่ 8 มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียน

1.3 คะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียน

2. การวัดความเข้าใจในการอ่านโดย "วิธีการโคลซ" ที่ใช้วิธีตัดคำทุกคำที่ 5 และที่ 8 ไม่มีผลแตกต่างกัน

3. "วิธีการโคลซ" สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่เรียนในชั้นที่สูงกว่าและชั้นที่ต่ำกว่าได้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อที่จะได้ทราบว่าแบบทดสอบโคลซจะสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้ เช่นเดียวกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบหรือไม่

2. ถ้าแบบทดสอบโคลซสามารถใช้วัดความเข้าใจในการอ่านได้ เช่นเดียวกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ ผลการวิจัยก็จะเป็นแนวทางให้ครู ได้มีวิธีการที่จะสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านได้สะดวก และมีประสิทธิภาพในการวัด

คำจำกัดความ

"วิธีการโคลซ" (Cloze Procedure) หมายถึงวิธีทดสอบความเข้าใจในการอ่านโดยการเติมคำในช่องว่างในข้อความที่อ่าน ช่องว่างนั้นเกิดจากการตัดคำเดิมทิ้งไปถ้าผู้อ่านสามารถเติมคำได้ตรงกับคำเดิมหรือความหมายเดิม แสดงว่ามีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

แบบทดสอบโคลซ (Cloze Test) หมายถึงแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านโดย "วิธีการโคลซ"

แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ (Multiple - Choice Reading Comprehension Test) หมายถึงแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่ให้
เลือกคำตอบที่ถูกต้องจากตัวเลือกหลาย ๆ ข้อ

ความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) หมายถึงความเข้าใจ
ความหมายของข้อความที่อ่าน โดยสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่าน ในแบบ
ทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบได้ และสามารถเติมคำในแบบทดสอบโคลง
โคลงตรงกับคำเติมหรือความหมายเติม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย